02/03/2020

Τυρινή στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Γεωργίου της κωμοπόλεως του Κυπρίνου, στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα, ιερούργησε την Κυριακή της Τυρινής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ο οποίος ερμηνεύοντας την ευαγγελική περικοπή της ημέρας, μεταξύ άλλων, ετόνισε: «Ἕνας καί μόνον λόγος τοῦ Χριστοῦ ἀπό τή σημερινή εὐαγγελική περικοπή ἀρκεῖ νά συνοψίσει τό νόημα ὄχι μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλά καί τῆς εὐλογημένης περιόδου τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπό τῆς αὔριον. «Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν» (Ματθ. 6. 21). Ἁπλός καί καθαρός, σάν κρύσταλλο καί σάν κοφτερό μαχαίρι, ὁ λόγος αὐτός τοῦ Κυρίου, ἔρχεται νά ξεκαθαρίσει προθέσεις καί προοπτικές. Ταυτόχρονα ὅμως αὐτός ὁ λόγος εἶναι καί μία προειδοποίηση, διότι, ἀνάλογα μέ τό τί θά ἐπιλέξουμε ὡς θησαυρό μας, θά τοποθετηθῇ καί ἡ καρδιά μας καί φυσικά θά ἀπολαύσουμε τούς καρπούς τῆς ὁποιασδήποτε ἐπιλογῆς μας.

»Ὁ συγκεκριμένος λόγος τοῦ Κυρίου μᾶς προσκαλεῖ νά μποῦμε στήν πολύτιμη διαδικασία τῆς αὐτογνωσίας. Διότι ἐξετάζοντας τήν καρδιά μας προσεκτικά θά διαπιστώσουμε ποῦ αὐτή ἀναπαύεται. Ἐρευνῶντας τίς σκέψεις, τά συναισθήματα, τίς ἐπιθυμίες καί τίς ροπές μας θά διαπιστώσουμε ποῦ εἶναι συνήθως ἐστραμμένες καί κολλημένες. Ἐκεῖνο, λοιπόν, πού μονοπωλεῖ τό ἐνδιαφέρον μας εἶναι καί ὁ θησαυρός μας. Ὅ,τι προσέχουμε περισσότερο καί μᾶς ἀπασχολεῖ μονίμως εἶναι αὐτό πού θεωροῦμε καί πιό πολύτιμο καί ἄρα εἶναι ὁ προσωπικός μας θησαυρός.

»Ὁ λόγος αὐτός ὅμως τοῦ Κυρίου εἶναι καί μία πολύτιμη προειδοποίηση, ὅπως εἰπώθη. Εἶναι προειδοποίηση ὄχι μέ τήν ἔννοια τῆς τιμωρίας ἀλλά μέ τήν ἔννοια τῆς προλήψεως δυσάρεστων συνεπειῶν... Ἄν ἡ καρδιά μας εἶναι κολλημένη στά φτηνά καί τά γήινα, τότε ἐμεῖς τήν καταδικάζουμε νά ζήσει τή λάσπη καί τή βρωμιά αὐτῆς τῆς πεπερασμένης πραγματικότητας. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ μᾶς προειδοποιεῖ πώς κάθε θησαυρός πού δέ σπάζει τό φράγμα τοῦ θανάτου δέν εἶναι θησαυρός, δέν εἶναι κάτι πολύτιμο, εἶναι πρόσκαιρο καί ἐπομένως φθηνό καί συνεπῶς εἶναι ἀνώφελο νά μονοπωλεῖ τό ἐνδιαφέρον τῆς καρδιᾶς μας.

»Ὁ Κύριος κάπου ἀλλοῦ λέγει «ἑνός ἐστί χρεία» (Λουκ. 10. 41). Ἕνα καί μοναδικό

εἶναι τό σημαντικό, τό ὁποῖο ἀξίζει νά τό κάνουμε κριτήριο τῶν ἐπιλογῶν μας. Ὁ Χριστός. Ἡ αἰωνιότητα πού ἐπαγγέλλεται ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἀληθινή μας πατρίδα, εἶναι τό πραγματικό μας σπίτι, εἶναι ἡ μοναδική μας οἰκογένεια, εἶναι ὁ Παράδεισός μας, αὐτό πού πρέπει νά εἶναι ἤ νά γίνει, ὅσο προλαβαίνουμε, ὁ μοναδικός μας θησαυρός. Αὐτή τήν αἰωνιότητα δέν εἶναι δυνατόν νά τή γευθοῦμε καί νά τήν ἀπολαύσουμε εἰ μή μόνον μέσα ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, διότι ἐκτός Χριστοῦ ἡ αἰωνιότητα εἶναι κόλαση. Γι' αὐτό ὁ πιό πολύτιμος θησαυρός μας ἄς εἶναι ὁ Χριστός. Πῶς θά βροῦμε τόν ἀληθινό Χριστό; Τό Χριστό θά Τόν ἀναζητήσουμε μέσα στό ζωντανό Σῶμα Του, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία προσφέρει αὐτό τό Σῶμα σέ ὅσους τό ἐπιθυμοῦν μέσ' ἀπό τά μυστήριά της. Ἐκεῖ λοιπόν στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας θά κατακτήσουμε καί θά χαροῦμε τό μοναδικό μας θησαυρό, τόν Κύριο καί Θεό μας. Ἐκτός Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει Χριστός. Ἐκεῖνος θεμελίωσε τήν Ἐκκλησία Του ὡς τό ζωντανό Σῶμα Του, γιά νά μπορεῖ μέσ' ἀπ' αὐτή νά ἑνώνεται μέ τούς πιστούς Του καί νά τούς καθιστᾶ καί ἐκείνους ζωντανά μέλη τοῦ δικοῦ Του Σώματος. Ἡ κοινωνία τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ μοναδικός τρόπος νά ἑνωθεῖ ὁ ἄνθρωπος μέ τό Χριστό. Χωρίς τά μυστήρια δέ μποροῦμε νά κατακτήσουμε αὐτό τό θησαυρό οὔτε κἄν νά Τόν γνωρίσουμε.

»...Πρίν ξεκινήσουμε τόν πνευματικό ἀγῶνα τῆς νηστείας ἡ Ἐκκλησία προσδιορίζει

τόν ἀληθινό λόγο γιά τόν ὁποῖο θά πρέπει νά νηστέψουμε. Θά πρέπει νά νηστέψουμε γιά νά χαροῦμε τόν ἀνεκτίμητο θησαυρό πού εἶναι ὁ Χριστός. Ἄν ὁ Χριστός δέν εἶναι ὁ πολυτιμότερος θησαυρός μας, ἄν κάτι ἄλλο εἶναι γιά μᾶς πιό σημαντικό ἀπό τό Χριστό, τότε ὁ ἀγώνας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς θά εἶναι ἀνώφελος καί ἄκαρπος.

»Ἄς προχωρήσουμε, λοιπόν, ἀδελφοί πρός τήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή κάνοντας τόν δικό μας αὐτοέλεγχο. Ἡ αὐτογνωσία εἶναι ἡ ὀδυνηρή ἀλλά σωτήρια συνάντηση μέ τόν ἑαυτό μας. Ἄς ψάξουμε νά βροῦμε ποιός εἶναι ὁ πρῶτος θησαυρός τῆς καρδιᾶς μας. Ἄν εἶναι κάτι ἄλλο ἐκτός Χριστοῦ, ἄς γνωρίζουμε ὅτι εἶναι θησαυρός ψεύτικος, πού θά μᾶς φέρει στενοχώρια καί ἀπελπισία. Ὅταν ἀνεβάσουμε τό Χριστό στό θρόνο τῆς καρδιᾶς μας, τότε ἡ χαρά μας θά εἶναι ἀνεκλάλητη καί ὁ τυχόν φόβος θά γίνεται πράξη ἀγάπης. Ἡ ἀγωνία καί τό ἄγχος γιά νά Τόν αὐξήσουμε θά γίνεται προσευχή καί πρόγευση Παραδείσου, οὐράνια ἐμπειρία αἰωνιότητας, διαφυγή καί ἔξοδος ἀπό τόν Φαραώ τῆς ἁμαρτίας, Πάσχα ἀληθινό, Πάσχα Κυρίου Πάσχα».

Το εσπέρας της ιδίας ημέρας ο Σεβασμιώτατος πλαισιούμενος από τον ιερό κλήρο της Ιεράς Μητροπόλεώς μας χοροστάτησε στον Εσπερινό της Συγχωρήσεως στον

Ιερό Καθεδρικό Ναό Παναγίας Ελευθερωτρίας Διδυμοτείχου κατά τον οποίο ανεγνώσθη ο Κατηχητήριος Λόγος, επί τη ενάρξει της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου. Το πολυπληθές εκκλησίασμα κατά την εκκλησιαστική τάξη εδέχθη την συγχώρηση του Ποιμενάρχου του και τις ευχές του για «να διέλθουμε το στάδιο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και τον πνευματικό αγώνα της κατανυκτικής αυτής περιόδου, αίροντες τον Σταυρό του Κυρίου με την προσδοκία της Αναστάσεως».